

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ในทุกสถานการณ์ ดังนั้นอย่ามีข้ออ้างเกี่ยวกับการไม่ทำตามคำสั่งที่ลูกได้รับ แต่จงทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างระหว่างการบรรลุผลที่ได้จากความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง และการบรรลุผลที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนอย่างจริงจัง
- คำตอบ:** ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง ลูกได้รับแค่เพียงนิมิต ตัวอย่างเช่น ผู้เลื่อมใสศรัทธาของศรีภุชณะอาจมีนิมิตของศรีภุชณะและร้ายรำ แต่พวกเขาไม่ได้ไปสู่ดินแดนสุชาวดีหรือดินแดนของศรีภุชณะ ลูกๆ จงเล่าเรียนการศึกษานี้อย่างจริงจังและความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะได้รับการเติมเต็ม ด้วยการเล่าเรียนการศึกษานี้ ลูกจะไปสู่ดินแดนสุชาวดี
- เพลง:** หากไม่ใช่วันนี้ วันพรุ่งนี้เมฆหมอกก็จะกระจายหายไป โอ นักเดินทางที่เร่ร่อนในยามค่ำคืน ถึงเวลาเช้าแล้ว กลับบ้านกันเถิด

โอมซานติ ใครที่พูดว่า กลับบ้านกันเถิด เมื่อลูกของบางคนบึ้งตึงแล้วออกจากบ้านไป เพื่อนและญาติของเขาจะมาหาและถามเขาว่า ทำไมเขาจึงบึ้งตึงและพูดว่า “ตอนนี้กลับบ้านกันเถิด” ที่นี้ก็เช่นกัน พ่อที่ไร้ขีดจำกัดมาและอธิบายให้แก่ลูกทุกคน มีพ่อและดาต้า มีพ่อทางร่าง และพ่อทางจิตด้วย พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ เวลาที่ กลับบ้านกันเถิด เวลาที่กลางคืนจบแล้ว และกลางวันกำลังจะมา เหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ใครอธิบายเกี่ยวกับกลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มา พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่บราห์มาและลูกๆ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ครึ่งวงจรถือเป็นกลางคืน นั่นคืออาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ของราวัน อาณาจักรที่คดโกง เพราะผู้คนทำตามคำสั่งปีศาจ เวลาที่ลูกกำลังทำตามศรัทธา ศรัทธาก็ยังแผ่ตัวอีกด้วย เรารู้ว่าพ่อมาด้วยตัวท่านเอง รูปแบบของท่านนั้นแตกต่างจากรูปแบบของราวัน ผู้นั้นคือราวัน กิเลสทั้งห้า เวลาที่อาณาจักรของราวันกำลังถึงจุดจบ จากนั้นก็จะมีอาณาจักรของพระเจ้า พวกเขาพูดถึงอาณาจักรของราม พวกเขาไม่ได้สวดชื่อของรามผู้เป็นของสิดา เมื่อพวกเขาสวดชื่อ “ราม ราม” ขณะหมุนลูกปัดของสร้อยประคำไปด้วยนั้น พวกเขาที่กำลังจดจำพระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาสวดชื่อของผู้เดียวที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้กับทุกคนอย่างต่อเนื่อง รามหมายถึงพระเจ้า เมื่อพวกเขาหมุนลูกปัดของสร้อยประคำ พวกเขาไม่ได้จดจำมนุษย์คนใด ไม่มีผู้อื่นเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พ่อจึงอธิบายว่า เวลาที่กลางคืนมาถึงจุดจบแล้ว นี่คือการจบของการกระทำ เวที ที่พวกเขาดวงวิญญาณใช้ร่างกายและเล่นบทบาท เราแต่ละคนต้องเล่นบทบาทถึง 84 ชาติเกิด สกulptต่างก็ถูกแสดงไว้ในภาพนั้นอีกด้วย เพราะต้องมีปัญชี 84 ชาติเกิดที่ลูกเข้ามาสู่ชาติเกิด วรรณะ และสกุล เหตุนี้เองภาพลักษณ์ที่มีรูปแบบอันหลากหลายจึงถูกแสดงไว้ ก่อนอื่นคือพวกบราห์มิน ไม่อาจมี 84 ชาติเกิดในสุริยวงศ์ของยุคทองเท่านั้น ไม่มี 84 ชาติเกิดในสกุลบราห์มิน 84 ชาติเกิดเกิดขึ้นในรูปแบบและนาม แผ่นดินและเวลาที่แตกต่างกันไป จากสภาพสโตปะธานของยุคทองแน่นอนว่าทุกคนต้องลงมาสู่สภาพโมปะธานของยุคเหล็ก ช่วงเวลานั้นก็ยังถูกแสดงไว้ด้วย มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างนั้นเป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจกัน มนุษย์ไม่อาจเข้าใจสิ่งนี้ได้ ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า ลูกไม่รู้จักชาติเกิดของตนเอง พ่อจะบอกลูกเกี่ยวกับชาติเกิดเหล่านี้ พ่อเข้าใจว่าตามละครแล้วแน่นอนว่าลูกต้องลิ้มทุกอย่าง เวลาที่เป็นยุคบรรจบพบกัน โลกพูดว่า ยุคเหล็กยังคงเป็นทารก สิ่งนั้นคือความไม่รู้ ความมืดมิด เหมือนที่นักแสดงในละครรู้ว่าละครกำลังจะจบลงไปอีกสัปดาห์ ดังนั้น นี่ก็ยังเป็นละครที่มีชีวิตด้วย ผู้คนไม่รู้ว่าจะละครนี้จะจบเมื่อไหร่ พวกเขาอยู่ในความมืดมิด พ่อพูดว่า ไม่มีใครพบพ่อได้โดยผ่านกูรู ฯลฯ พระเวทย์ คัมภีร์ หรือด้วยการทรมานตนและทาปาเซีย สิ่งต่างๆ เหล่านั้นคือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาในเวลาของตนเอง เมื่อกลางคืนต้องถูกเปลี่ยนเป็นกลางวัน นั่นคือ เมื่อศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนจะต้องถูกทำลายและศาสนาเดียวถูกก่อตั้งขึ้นมา เมื่อวงจรโลกจบลงเท่านั้น พ่อจึงสร้างสวรรค์ได้ และอำนาจปกครองก็เริ่มต้นขึ้นทันที ลูกรู้ว่า ลูกจะไปเกิดกับราชา และโลกใหม่ก็จะค่อยๆ ถูกสร้างขึ้นมา ทุกสิ่งต้องถูกทำให้ใหม่ บาบออธิบายแล้วว่า ดวงวิญญาณมีสันสการของการศึกษาเล่าเรียนและแสดงการกระทำ เวลาที่ลูกๆ ควรที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มนุษย์ทุกคนมีสำนึกที่เป็นร่าง เมื่อพวกเขามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้น พวกเขาจึงจดจำดวงวิญญาณสูงสุดได้ ก่อนอื่น มีเรื่องของกาการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ทุกคนพูดว่า พวกเขาคือผู้มีชีวิต พวกเขาจึงพูดอีกด้วยว่า ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย ดวงวิญญาณทั้งร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง พวกเขาพูดสิ่งนี้แต่กลับไม่ได้ใช้ชีวิตเช่นนั้น เวลาที่ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณมาจากโลกที่ไร้ตัวตน พวกเขามีบทบาทที่ไม่สูญสลายอยู่

ภายใน พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายสิ่งนี้ ดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิด ละครเกิดขึ้นซ้ำรอยเดิม จากนั้นทุกคน เช่น พระคริสต์ ฯลฯ ก็ต้องมา พวกเขามาในเวลาของตนเองเพื่อก่อตั้งศาสนาของตน เวลานี้ก็คือศาสนาบราห์มินแห่งยุคบรรจบพบกัน พรหมณ์เหล่านั้นคือผู้กราบไหว้บูชา ในขณะที่ลูกๆคือ ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกจะไม่เคยกราบไหว้บูชา ผู้คนทำการกราบไหว้บูชา ฯลฯ พ่ออธิบายว่า นี่เป็นการศึกษาที่ยิ่งใหญ่มาก ลูกต้องซึมซับให้มากๆ! การซึมซับทุกสิ่งอย่าง ลึกล้นนั้นต่างลำดับกันไป โดยสรุปแล้ว ลูกเข้าใจว่า บาบาคือผู้สร้างและนี่คือสิ่งสร้างของท่าน อัจชะ อย่างน้อยลูกก็เข้าใจว่าท่านคือพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทุกคนจดจำพ่อ มีผู้เลื่อมใสศรัทธาและลูกๆ ด้วย ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกหา “บาบา” หากผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นพระเจ้า แล้วพวกเขากำลังเรียกหาใครเล่าตอนที่พูดว่า “บาบา” แค่นี้พวกเขาก็ยังไม่เข้าใจเลย! พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นพระเจ้า พ่อพูดว่า ตามละครแล้ว เมื่อสภาพของบาร์ตได้กลายเป็นเช่นนั้น เมื่อบาร์ตตกอยู่ในสภาพสุดท้ายของมัน พ่อจึงมา เมื่อบาร์ตกำลังเท่านั้น มันจึงจะถูกทำให้ใหม่ได้อีกครั้ง เมื่อเป็นบาร์ตเคยใหม่ก็ไม่มีศาสนาอื่น ๆ นั่นคือสวรรค์ เวลานี้บาร์ตนั้นเก่าแล้วจึงถูกเรียกว่านรก ที่นั่น พวกเราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในขณะที่ที่นี่มีผู้กราบไหว้บูชา ความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้กราบไหว้บูชานั้นได้แสดงไว้ให้แก่ลูกๆแล้ว ฉะนั้นดวงวิญญาณเคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และฉันทดวงวิญญาณเป็นผู้กราบไหว้บูชา ฉันทดวงวิญญาณ คือ ดวงวิญญาณที่มีความรู้ ฉันทดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณผู้กราบไหว้บูชา พระเจ้าไม่ใช่ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา นั่นคือการพูดถึงลักษณะและนารายณ์ ดังนั้นจึงควรที่จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่า พวกเขาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไร และกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอย่างไร พ่อพูดว่า พ่อให้ความรู้เดียวกันนี้ในวงจรที่แล้วด้วย พ่อให้ความรู้ทุกวงจร พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร ชื่อของพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาเมื่อทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ ดุติ นี่ก็อดันไม้และบราห์มากำลังยืนอยู่ตรงส่วนยอด ก่อนอื่น เขาถูกแสดงไว้ในตอนเริ่มต้น เวลานี้ทุกคนอยู่ในวาระสุดท้าย เหมือนกับที่บราห์มากถูกเปิดเผยในเวลาสุดท้าย ทำนองเดียวกัน พวกเขาก็จะมาในเวลาสุดท้ายด้วย ยกตัวอย่าง พระคริสต์ก็จะมาในเวลาสุดท้ายเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เราไม่อาจแสดงรูปภาพของพระคริสต์ในตอนสุดท้ายได้นั่นคือปลายสุดของกิ่ง เราอธิบายเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ เช่นเดียวกับที่มีประชาธิปไตยบราห์มาผู้หนึ่งที่ก่อตั้งศาสนาเทพยืนอยู่ตรงยอดของอดันไม้ ทำนองเดียวกัน พระคริสต์ก็ยังเป็นประชาธิปไตยเช่นกัน พ่อของผู้คนแห่งศาสนาคริสต์ยืน เช่นที่ผู้หนึ่งคือประชาธิปไตยบราห์มา ดังนั้นจึงมีประชาธิปไตยคริสต์ และประชาธิปไตยพุทธ พวกเขาทุกคนคือผู้ก่อตั้งศาสนา แม้แต่สังคราจารย์ของซันยาสซีก้อาจถูกเรียกว่าพ่อ พวกเขาเรียกบุคคลเหล่านั้นว่ากูรู พวกเขาจะเรียกกูรูของตนว่า สังคราจารย์ ดังนั้นผู้ที่กำลังยืนอยู่ที่ตอนเริ่มต้นของกิ่งจะมาในตอนสุดท้ายหลังจากกลับมาใช้ชาติเกิด เวลานี้ ทุกคนตกอยู่ในสภาพโหมประชัน พวกเขายังจะมาเข้าใจอีกด้วย แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะมาคารวะพ่อในตอนสุดท้าย พวกเขายังจะได้รับการบอกให้จดจำพ่อที่ไร้ขีดจำกัดอีกด้วย พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดกับทุกคนว่า จงทิ้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก ความรู้这对于ผู้คนของทุกศาสนา ทุกคนต้องทิ้งร่างกายของตนเองและคิดว่าตนเองปราศจากร่างและจดจำพ่อ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและซึมซับความรู้มากเพียงไร ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาเคยรับความรู้มากเพียงไรในวงจรที่แล้ว แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะมาและรับสิทธิ์นั้นอีกครั้ง ลูกๆ ควรมีความภูมิใจอันยิ่งใหญ่ที่เป็นลูกๆ ของพ่อผู้สร้างโลก พ่อกำลังทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลกละกำลังสอนราชาโยคะให้แก่พวกเรา นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก อย่างไรก็ตาม ขณะที่กำลังเคลื่อนไหวไป มีความสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆเกิดขึ้น เหล่านี้คือพายุของมายาหรือข้อสอบ พ่อพูดว่าถึงอย่างไร ลูกก็ต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว หากพ่อบอกทุกคนให้ทิ้งครอบครัว พวกเขาทุกคนก็จะมานั่งอยู่ที่นั่น ลูกยังต้องผ่านทุกการปฏิสัมพันธ์อีกด้วย แล้วเมื่อถึงเวลา ลูกก็จะยุ่งอยู่กับงานรับใช้ ผู้ที่ทิ้งธุรกิจของตน ฯลฯ ก็จะถูกทำให้ไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ แล้วบางคนก็อยู่อย่างเสียอารมณ์ บางคนเข้าใจว่ามีประโยชน์ในการทำตามศรัทธา แน่แน่นอนว่าลูกต้องทำตามศรัทธา เมื่อลูกได้รับคำสั่ง ลูกต้องไม่มีข้ออ้าง พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ในทุกสิ่ง มายาร้ายกาจมาก มีลูกๆ หลายคนคิดว่าแทนที่จะมีชีวิตอยู่แบบนี้ ทำธุรกิจหรือแต่งงานยังจะดีกว่า สติปัญญาของพวกเขาหมุนไปเรื่อยๆ แล้วพวกเขาก็หยุดศึกษาเล่าเรียน บางคนรับรองกับพ่อว่า พวกเขาจะทำตามศรัทธาอย่างแน่อน เหล่านี้คือคำสั่งของปีศาจ และเหล่านี้คือคำสั่งของพระเจ้า เมื่อมีการทำตามคำสั่งของปีศาจ การลงโทษที่รุนแรงมากก็จะเกิดขึ้น เพื่อให้ผู้คนหวาดกลัวจนกระทั่งไม่ทำบาปเพิ่มขึ้น พวกเขาจึงได้เขียนเรื่องราวที่น่ากลัวไว้ในการดูดาปูรานา อย่างไรก็ตาม พวกเขายังไม่ปรับปรุงตัวเอง พ่ออธิบายทุกเรื่องนี้ มนุษย์ไม่อาจเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ พ่อผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังอธิบายให้แก่ลูกๆ ผู้ที่เข้าใจแล้วอธิบายแก่ผู้อื่นที่พูดว่า นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก เราจะมาอีก อย่างไรก็ตาม ก็เท่านั้นเอง! หันที่ที่พวกเขาออกจากนิทรรศการไป ทุกสิ่งก็จบ ไซ้ หากมีสักสองถึงสามคนปรากฏขึ้นมา นั่นก็ยังมีประชากรจำนวนมากถูกสร้างขึ้นอย่างต่อเนื่อง แทบจะไม่มีผู้ที่มีค่าควรแก่การรับสิทธิ์ในมรดกปรากฏขึ้นมาเลย ราชาและราชินีจะมีลูกหนึ่งหรือสองคน พวกเขาคือราชินิกุล มีประชากรจำนวนมากเหลือเกิน ประชากรถูกสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็วมาก แต่ไม่มีราชาถูกสร้างขึ้นมาเลย จนถึงปลายยุคเงินจะมี 16,108 ในขณะที่มีประชากรจำนวนนับล้าน สติ

ปัญหาที่ไร้ขีดจำกัดและกว้างไกลอย่างยิ่งนั้นมีความจำเป็นเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งนี้ เรากำลังรับสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อ เหนือโลก คำสั่งของพ่อคือ จงจดจำพ่อและมรดกของลูก มานมานะบาฟ และมาเดียจิอาฟ สวรรค์คือดินแดนของวิษณุ ในขณะที่นี่คือดินแดนของราวัน พ่ออธิบายว่า มีดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งความสุข และดินแดนแห่งความทุกข์ ด้วยการจดจำพ่อ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจดจำกฤษณะ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า พวกเขาจะไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ไม่เลย บางทีในการเข้าฌาน พวกเขาจะไปและร่ายรำอยู่ในดินแดนของกฤษณะแล้วก็กลับมา นั่นเป็นอิทธิพลจากความเลื่อมใสศรัทธาอันแรงกล้าที่ทำให้พวกเขาสมหวังในความปรารถนาด้วยการได้รับนิมิต อย่างไรก็ตาม สัตยัคคือสัตยัค ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างจริงจังเพื่อไปที่นั่น ลูกไม่ต้องทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง จงศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่อง แน่ใจว่าลูกต้องศึกษามูรลี แน่ใจว่าลูกต้องไปศูนย ไม่เช่นนั้นก็รับมูรลีและศึกษามูรลีที่บ้าน บางคนถูกบอกให้ไปศูนย แต่ละคนนั้นแตกต่างกันไป ทุกคนไม่ได้ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน บาบามีได้พูดว่า จงรับประทานอาหารที่ลูกได้รับหลังจากที่ลูกให้ดริชตีแล้วก็เท่านั้นเอง! ไม่ บาบามีพูดว่า ในสถานการณ์ที่ไม่มีทางเลือก เมื่อลูกไม่อาจทำอะไรได้ จงให้ดริชตีแก่อาหารแล้วจึงรับประทาน บาบามีจะไม่พูดแบบนี้กับทุกคน ยกตัวอย่าง บาบามีพูดกับบางคนว่า ลูกไปดูภาพยนตร์ได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้ใช้กับทุกคน ลูกอาจจะต้องไปเป็นเพื่อนบางคน ดังนั้นลูกจึงต้องให้ความรู้แก่ผู้นั้นด้วยว่า นั่นเป็นละครที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือละครที่ไร้ขีดจำกัด ดังนั้น ลูกต้องทำงานรับใช้ ไม่ใช่ว่าลูกต้องไปที่นั่นเพียงแค่อวดภาพยนตร์เท่านั้น ลูกต้องไปยังลานเผาศพ และทำงานรับใช้ที่นั่นด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พิจารณาวามีคุณประโยชน์ในทุกสิ่งที่คุณบอกลูก และเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องด้วยศรัทธาที่มั่นคงในสติปัญญาของลูก อย่าปล่อยให้มีความสงสัยเกิดขึ้น เข้าใจศรัทธาอย่างถูกต้องแม่นยำ
2. ฝึกฝนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทอันเป็นนิรันดร์ในละคร ดังนั้น ฝึกที่จะมองดูละครอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

พร: พร: ขอให้ลูกมีค่าควรแก่การได้รับพรโดยการเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน และใช้คุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นเพื่องานรับใช้

บัพาดามีความรักในคุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคน และด้วยเหตุนี้ท่านจึงมีความรักต่อทุกคน เพราะลูกแต่ละคนก็มีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง ในทำนองเดียวกัน ลูกจงมองว่าคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนด้วย เช่นเดียวกับที่หงส์เลือกเก็บไข่มุกไม่ใช่ก้อนหิน ทำนองเดียวกัน ลูกเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ หน้าที่ของลูกคือการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน และใช้คุณสมบัติพิเศษของพวกเขาเพื่องานรับใช้ ทำให้พวกเขามีความกระตือรือร้นกับคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา และทำให้พวกเขาใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นเพื่องานรับใช้ และลูกจะได้รับพรของพวกเขา และลูกก็ยังจะได้รับส่วนแบ่งจากงานรับใช้ที่พวกเขาทำด้วยเช่นกัน

คติพจน์: จงอยู่ในรูปรวมกับบัพาดาในลักษณะที่ว่าผู้อื่นจะได้รับการเตือนของพ่อโดยผ่านลูก

*** โอม ขานติ ***